

Du lytter til Sara og Monopolet podcast.

I Monopolet i dag, p.h. Toft-Karsten-Lawesson og den næste dilemma, kommer fra en lytter, der kalder sig Sandra.

Min søn Malte på 10 år vil gerne tjene lidt ekstra penge.

Han får i forvejen lidt lommenpenge, fordi opgaver han byder ind med herhjemme.

Men vi har talt om, at han ikke kan tjene mere i husholdning.

Derfor har Malte fået den idé at samle pant, og han vil gerne have mig med.

Det er en god måde at få lidt ekstra på konton.

Og jeg vil gerne støtte ham i det.

Men mit dilemma er, at jeg synes, at det er floget at rave rundt i skraldespandene.

For nogle dage siden aftal, vi har gået rundt og se, om der lå lidt i går.

Så er en penge i området, hvor vi bor.

Udover at samle pant, er det jo altid en god lejlighed til at fortalte sammen og nødvendigt.

Men på hele turen gik jeg og såg mig selv over skulderen med en følelse af floghed.

En floghed, som i min verden handler om, at jeg ligner en, der har ramt bunden.

Det slog mig, at det er det, som jeg tænker om andre, der samler flasker.

Derfor skammer jeg mig både over lige en, der mangler penge,

men også over, at det er sådan, jeg tænker om andre, at pant samler.

I den kultur, jeg har vokset op i, har man ramt bunden, når man samler flasker i det offentlige.

Aftens indsamling, bød på 49 kroner, og Malte var helt høj, da panten blev udbetalt.

Så kære Monopole, skal jeg se folk i øjnene med stolthed,

mens jeg råder rundt i de forskellige skraldespandene.

Skal jeg skuffe min søn og droppe de ellers hyggelige pantur,

eller noget helt tredje? Mange hilsner fra Sandra. Karsten.

Jeg må indrømme, at jeg tænker også lidt dem, der samler pant.

Men jeg har gået og tænker over, for man kigger på, hvordan folk er påklædt.

Jeg tror også, at der er nogen, der gør det, fordi de synes, det er sjovt.

Det kan være underholdende eller tidsfordrivet eller noget andet.

Og der er jo ikke nogen skam i, og der bør ikke være nogen skam i at samle pant.

Så jeg forstår godt hendes dilemma, og jeg tror, at sin søn gerne vil det.

Så er jeg edet af den der skam, og gør det med rank ryk i en periode.

Men altså på den lange bane, så på et tidspunkt kan jeg få et fritidst job.

Og så løser problemet sig derhen.

Men altså jeg forstår godt... Om 3 år, gør han det.

Om 3 år, ja. Og så synes jeg, at 49, nu har jeg ikke langsigtigt gik, men 49 roner det, der egentlig er, altså.

Altså, det er over...

Hvad siger du?

Det er mange penge.

Jeg synes, det er mange penge, altså egentlig.

Jeg ved ikke, hvor meget man kan tjene som pant samler, men det kan være, man kan tjene rigtig mange penge.

Sådan, som man ser rigtig, rigtig mange, der går rundt der.

I København i hvert fald.

I København, ja.

Ja, i København, ikke?

Men du synes bare, at hun skal edde den der skam og edde sin stolthed, og så bare...

Ja, det er jo ikke.

Altså, hvis det går søn glad, og sådan noget, og der er jo...

Altså, jeg forstår godt følelsen og fornemmelsen.

Jeg tænker også selv så, men det er jo forkert, altså.

Peter.

Altså, det eneste, der betyder noget, det er jo, hvordan du ser dig selv.

Så hvis det er hendes frygt for at være andre, synes om hende,

eller hvordan hun selv synes, det ser ud, det er sådan lidt hvor det kommer fra.

Men altså, hårdt arbejde betaler sig.

Jeg hører nogle tal, hver gang der er alt for det store center Roskildefestival med.

Hvad pant samler vi direkte fra istene?

49 roner, det slår slet ikke til.

Jeg har hørt exorbitante teamlønne steder med store koncentrationer og mennesker, som bare går fra skrællesband til skrællesband.

Så er det nok lidt andet tempo, og der ved også lidt andet indtægt.

Men igen, hvis det var mig, og det kan lide som billig point,

det er det absolut ikke. Jeg har ikke fået at imponere nogen.

I forhold til sådan noget der med skam, det skal man passe på med at styre ind.

Jeg går ikke så meget op i, hvad folk laver rene arbejdsmæssigt.

Jeg går kun op i, hvordan de behandler andre.

Og hvis man forestiller sig en dagen, der går en tur med sin sønne,

som er 11 år, og på det her tidspunkt har jeg aldrig drømmet om at tinde flere penge,

så tror jeg, der ligger også en rigtig gode lærer i at lære barnet,

hvad tid er, hvad penge er, og hvor mange flasker man skal samle for debatter.

Fordi nu sidder karsten og siger 49 roner af mange penge.

Det er det ikke, ikke for nogen i det her land, der skal meget mere til.

Der ligger også en stor lærer i hårde arbejde.

Men det kan jo godt være for en 10-årig 49 roner af mange penge, altså.

Ja, det er særligt, hvis der kun har taget et kvarter lige rundt af skrællesbanden.

Og man skal ikke betale skad, jo.

Jeg pændte den.

Kommer den tidligere skadminister.

Der kommer vel lidt punkt, godt da ikke?

Nej, jeg synes, det er der...

Nu har karsten lovet det, så.

Jeg ved, det er nemt at sidde og sige, fordi jeg har ikke siddet behov for at gå rundt og samle flasker, heldigvis lige nu. Det kan være, at det kommer.

Men det, der er med skam, og da det står i vejen for ærligt arbejde,

det brøder mig ikke om tanken om sådan en helt fundamentale.

Så selv.

Men jeg synes, det er med koderød er ærligt arbejde.

Og vi lever jo i tider, hvor vi skal lære at holde op med at stigmatisere ærligt arbejde.
Og samle pant er nyttigt.
Det hjælper til, at vi genanvender.
Man røder op efter andre mennesker, der ikke kan finde ud af det selv.
Og det ærligt arbejde, det skal vi lære at holde op med og sænde ud på.
Lige som vi også skal lave med at sænde ud på seksarbejde, som også er ærligt arbejde.
Og men, at det godt kan være, at den hårde slagsen.
Men jeg forstår så bare godt samtidsandre.
For der er også lidt andet ind i mig.
Jeg er også vokset op med, at man skulle have ramt bunden,
når man står rådende i en skraldspand efter en kronespant.
Så jeg ville godt nok også gå og komme mig selv.
Men samtidig synes jeg bare, at Malte på 10 år, han er så sej, at han er så bittert her.
Og man kan jo høre på Sandra, hun er allerede begyndt at arbejde.
Med at sige, at der er et mindst set omkring det.
Så jeg synes bare, at de skal ud og gå efter guldet.
Altså, og ja, man er her før kroner, jeg er en formu for en 10-årig.
Så alsted, altså, hvad kan han ikke nå at spare op til, når han bliver 18?
Jamen, det er det, man kan jo fanme købe den tids Tesla, eller sådan et eller andet.
For sin pand, når han fylder 18 år, den der, han får kørekort.
Ja, hvis han spare penge op fra nu, selvfølgelig.
Hvordan skal hun gøre, hvis hun har det på den måde, for at slippe for at have det på den måde,
kan hun gøre et eller andet?
Man skal jo bare tage noget ekstra penge tøj på.
Så dræs helt op.
Du skal dræse helt op.
Helt hårdt, helt hårdt.
Men det er jo det, det er folk, der gør, helt hårdt, helt hårdt.
Og så tænker andre, at hold kæft man kan bere jer sammen pand.
Præcis.
Ja, men også til det. Det er måske dumt, for så kommer der konkurrencen.
Ja.
Jeg synes, det eneste aspekt er, at der er en del af mig, der tænker, okay,
så eftermiddag lader man nogle pand, og så er der nogen, der ikke.
Altså, det er den måde, de kan leve på, og de kan få lidt ekstra og sådan noget.
Okay, men tager man det for nogle hjemløse, eller nogle, der har mere brug for det.
Det er selvfølgelig rigtigt.
Men der er så enormt meget pand, i hvert fald, i de større byer.
Hvor folk efterlader enormt meget.
Jeg tror ikke, det er...
Jeg tror, der er en rille pand, som den 10-årige søn, Malte kan kasse over.
Kunne du godt tænke dig at lytte til bare et dilemma mere?
Eller nej?
Så skal du bare over i appen Dialud.

[Transcript] Sara & Monopolet - podcast / 16.09.23 - klar i DR Lyd

Der kan du lytte til resten af den her episode, og alle de nye episode er samme under polet.
Vi lytter svæd.
Gå på opdaleset i alle deres podcast og radioprogrammer.
I appen, det er lyd.